

1. Nejsem to já, ten koho znáš.
Není to tělo mé a ví bůh, ani moje tvář.
Ani ten stín pode mnou není můj a slova
odřikává hlas, který mi nepatří.
Nejsem to já, jen deja vu je tvým hostem v domě.
Jen sny a tvý dejavu.

2. Nejsem to já. Ta co mě znáš,
ta která mívala strach mezi řádky číst.
A půlměsíc sevřených úst právě tak nepatří mi.
Nejsem to já. Jen se ti zdám.
Jsem deja vu a tvá růže pro mě sotva mi k ránu zavoní.

R: To se ti zdá jako výkřik skrze tvá němá ústa.
A do tvých snů vkročil stín bez těla-nezvanej host.
Věř mi, nemá smysl chtít, aby zůstal.
Jen se ti zdám a cos tím naděláš.

Mezihra (sólo dechová sekce):

3. Ani já nejsem ten stín, nejsou to kroky mé a bůhví ani moje tvář.
A těch pár slov, pár krátkých vět já vůbec nevyslovil.
Nejsem to já. Jen se ti zdám.
Jen deja vu je tvým hostem v domě.
Jen sny a tvý deja vu.

R: To se ti zdá jako výkřik skrze tvá němá ústa...

Mezihra (sólo elektrická kytara):

4. To nejsem já, ta co mě znáš.
Ta která mívala strach mezi řádky číst.
Ten půlměsíc sevřených úst dávno už nepatří mi.
Nejsem to já. Jen se ti zdám.
Jsem deja vu a tvá růže pro mě sotva mi k ránu zavoní.